

Teachers' Attitudes about Physical Activity and the Goals of Physical Education in Relation with their Previous Experience of this Lesson when they were Students

Georgia Adamou, Nikolaos Digelidis, Maria Angeli, Georgios G. Gorozidis, & Charalampos Krommidas

Department of Physical Education & Sport Science, University of Thessaly

Abstract

The purpose of the study was to examine the attitudes and aspects of primary education teachers, regarding the purposes of Physical Education (PE) serves, based on contemporary approaches in curriculum planning and their relationship to the attitudes of exercise and enjoyment they derived from the PE while they were students. The study included 207 teachers of primary schools (160 women and 47 men), aged 23 to 63 years old. The following questionnaires were used: a) the Teacher's Attitudes Toward Curriculum in Physical Education (TATCPE) of Kulinna and Silverman (1999) to measure attitudes and aspects of teachers, in relation to the promotion of physical activity (PA), b) the teachers' attitudes and aspects questionnaire in relation to the importance of the purposes of PE (Gorozidis et al., 2012), c) a scale of attitudes towards exercise (Theodorakis, 1994), and d) a recreational recall scale of enjoyment in PE (adapted from the Intrinsic Motivation Inventory of McAuley et al., 1989). All scales had acceptable internal cohesion indicators (from .62 to .93). The correlation analysis showed high positive correlation indices between the factors of TATCPE. Also, there was a positive high correlation between the TATCPE factors and the importance of the six PE goals, and between these and teachers' attitudes towards exercise. The enjoyment experienced in PE as students was positively related to most of the PE goals and attitudes towards exercise. A regression analysis showed that teachers' self-actualization, views on the importance of goals 1 and 4 of the Program of Study for Elementary Physical Education (2023), curriculum and the enjoyment they experienced in PE as students had a statistically significant contribution in predicting their attitudes towards exercise. Finally, statistically significant differences were found in some of the examined variables due to gender, age, and PA levels. Based on the above results, it seems that teachers' current attitudes and aspects of the Program of Study for Elementary Physical Education curriculum are significantly influenced by their attitudes towards exercise and their experiences as students in PE.

Keywords: *education, Physical Education, curriculum*

Στάσεις και Απόψεις Εκπαιδευτικών ως προς την Άσκηση και τους Σκοπούς της Φυσικής Αγωγής σε Σχέση με τις Πρότερες Εμπειρίες τους από το Μάθημα όσο ήταν Μαθητές/τριες

Γεωργία Αδάμου, Νικόλαος Διγγελίδης, Μαρία Αγγέλη, Γεώργιος Γ. Γοροζίδης, & Χαράλαμπος Κρομμύδας

Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Περίληψη

Σκοπός αυτής της έρευνας, ήταν να μελετηθούν οι στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών της Α/θμιας Εκπαίδευσης, ως προς τους σκοπούς που η Φυσική Αγωγή (ΦΑ) υπηρετεί, με βάση τις σύγχρονες προσεγγίσεις στο σχεδιασμό αναλυτικών προγραμμάτων και η σχέση αυτών με τις στάσεις προς την άσκηση αλλά και τη διασκέδαση που άντλησαν από τη ΦΑ όσο ήταν μαθητές/τριες. Στην έρευνα συμμετείχαν 207 εκπαιδευτικοί (160 γυναίκες και 47 άνδρες), ηλικίας 23 έως 63 ετών. Χρησιμοποιήθηκαν τα ερωτηματολόγια: α) Teachers' Attitudes Toward Curriculum in Physical Education (TATCPE; Kulinna & Silverman, 1999) για τη μέτρηση των απόψεων και στάσεων των εκπαιδευτικών σχετικά με την προαγωγή της φυσικής δραστηριότητας (ΦΔ), β) το ερωτηματολόγιο των Γοροζίδη και συν. (2012) που αξιολογεί τις στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών σχετικά με τη σημαντικότητα των σκοπών της ΦΑ, γ) μια κλίμακα στάσεων προς την άσκηση (Theodorakis, 1994), και δ) μια κλίμακα ανάκλησης διασκέδασης στη ΦΑ (προσαρμοσμένη από το Intrinsic Motivation Inventory των McAuley et al., 1989). Όλες οι κλίμακες είχαν αποδεκτούς δείκτες εσωτερικής συνοχής (από 62 έως .93). Η εξέταση των συσχετίσεων έδειξε υψηλούς δείκτες θετικής συσχέτισης μεταξύ των παραγόντων του TATCPE. Επιπλέον, υπήρχε θετική υψηλή συσχέτιση μεταξύ των παραγόντων του TATCPE και τη σημαντικότητα των έξι σκοπών της ΦΑ όπως επίσης μεταξύ αυτών και των στάσεων των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση. Η ευχαρίστηση που βίωσαν στη ΦΑ ως μαθητές/τριες είχε θετική σχέση με τους περισσότερους σκοπούς της ΦΑ και τις στάσεις ως προς την άσκηση. Η ανάλυση παλινδρόμησης ανέδειξε ότι η αυτό-πραγμάτωση, η σημαντικότητα των Σκοπών 1 και 4 του Προγράμματος Σπουδών για τη Φυσική Αγωγή στο Δημοτικό Σχολείο (2023) και οι ευχάριστες εμπειρίες στη ΦΑ προέβλεπαν στατιστικά σημαντικά τις στάσεις προς την άσκηση. Διαφορές καταγράφηκαν ανά φύλο, ηλικία και επίπεδο ΦΔ. Τα αποτελέσματα υπογραμμίζουν ότι οι στάσεις των εκπαιδευτικών για τη ΦΑ επηρεάζονται από τις εμπειρίες τους ως μαθητές/τριες και τις στάσεις τους προς την άσκηση.

Λέξεις κλειδιά: *εκπαίδευση, Φυσική Αγωγή, αναλυτικό πρόγραμμα*

Εισαγωγή

Ο κύριος σκοπός του σχολείου είναι να παρέχει στα παιδιά εκείνα τα εκπαιδευτικά εφόδια (γνώσεις, στάσεις, συμπεριφορές, δεξιότητες ζωής, και εμπειρίες) που θα τους βοηθήσουν να αναπτύξουν ομαλά την προσωπικότητά τους και να εξελιχθούν σε υγιείς, έξυπνους και δραστήριους ενήλικες (World Health Organization and the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 2021). Επιπλέον, η διδασκαλία της Φυσικής Αγωγής (ΦΑ) από μικρή ηλικία φέρνει τα παιδιά σε επαφή με τη φιλοσοφία της άσκησης και τα οφέλη ενός δραστήριου τρόπου ζωής, συμβάλλοντας έτσι στην πρόληψη μελλοντικών προβλημάτων υγείας, τα οποία προκύπτουν από την υποκινητικότητα (Kulinna & Silverman, 1997). Το ίδιο μήνυμα φαίνεται να στέλνουν και άλλες ομάδες ερευνητών, οι οποίες δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει το σχολείο, και ειδικότερα το μάθημα της ΦΑ, τόσο στη συμμετοχή των παιδιών σε ΦΔ όσο και στην προαγωγή της υγείας τους (Dodd et al., 2022; Jacob et al., 2021; Jones et al., 2020; Neil-Sztramko et al., 2021).

Η ανάγκη του μικρού παιδιού για κίνηση είναι έμφυτη και πρωταρχική και στοχεύει στην κινητική ωρίμανση, στην ανάπτυξη κινητικών δεξιοτήτων και στον κινητικό συντονισμό και είναι η βάση της ομαλής ψυχοκινητικής του ανάπτυξης (Κιτσάρης, 1991). Βάσει του αναλυτικού προγράμματος σπουδών για το νηπιαγωγείο (ΔΕΠΠΣ-ΑΠΣ), ΦΕΚ 303/Β'/13-03-2003, το παιδί μέσα από την κίνηση, μαθαίνει τον κόσμο γύρω του, γνωρίζει τον εαυτό του, αντιλαμβάνεται τα όρια και τις δυνατότητές του. Επιπλέον, η κίνηση και το παιχνίδι, συμβάλλουν στην κοινωνικοποίηση του παιδιού, καθώς μαθαίνει να συνεργάζεται, να ακολουθεί και να σέβεται συγκεκριμένους κανόνες και να αναλαμβάνει ευθύνες (ΥΠΕΠΘ, 2003).

Τα οφέλη που προκύπτουν στη σωματική και ψυχική υγεία ενός ατόμου μέσα από τη συστηματική συμμετοχή του σε ΦΔ (π.χ., Γεροδήμος & Καρατράντου, 2021; Θεοδωράκης, 2017) είναι σε μεγάλο βαθμό γνωστά τόσο στους επαγγελματίες υγείας, στους εκπαιδευτικούς ΦΑ όσο και στον γενικό πληθυσμό. Αυτό όμως που παραμένει άγνωστο ερευνητικά είναι οι στάσεις και απόψεις των ιδίων των εκπαιδευτικών (Α/βάθμιας εκπαίδευσης) ως προς την άσκηση και τους σκοπούς της ΦΑ, καθώς επίσης και ο βαθμός που αυτές οι στάσεις επηρεάζονται από τις πρότερες εμπειρίες των εκπαιδευτικών από το μάθημα της ΦΑ, όσο ήταν και οι ίδιοι/ες μαθητές/τριες.

Με βάση τα δεδομένα της έρευνας των Kuh & Cooper (1992), φαίνεται πως οι εμπειρίες που βιώνει ένας άνθρωπος στην παιδική του ηλικία, είναι ικανές να επηρεάσουν σε μεγάλο βαθμό, τις στάσεις και τις συνήθειες του μελλοντικά. Όσον αφορά τους εκπαιδευτικούς, το ερώτημα είναι, αν και σε ποιο βαθμό, οι απόψεις τους ως προς την άσκηση, μπορούν να ασκήσουν επιρροή στον τρόπο διδασκαλίας τους και κατ' επέκταση στη συμπεριφορά των ιδίων των μαθητών/τριών τους. Οι Kulinna και Silverman (2000) υποστήριξαν πως οι πεποισθεις των εκπαιδευτικών ΦΑ σχετικά με την άσκηση μπορούν να επηρεάσουν άμεσα τον τρόπο διδασκαλίας τους. Συγκεκριμένα, από τα αποτελέσματα της έρευνάς τους, φάνηκε πως οι μαθητές/τριες είχαν περισσότερες ευκαιρίες για ΦΔ και διδασκαλία σχετική με τη ΦΑ, όταν οι δάσκαλοί τους ήταν θετικά προσκείμενοι στην αξία της άσκησης και ενός υγιεινού τρόπου ζωής.

Είναι γεγονός πως οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαδικασία κάθε εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης (Hall & Hord, 2001). Είναι σημαντικό λοιπόν, να ερευνηθούν οι απόψεις των εκπαιδευτικών, διότι μπορεί να κατανοηθεί ο ρόλος που διαδραματίζει η άσκηση στο μάθημα της ΦΑ, καθώς και τη σημαντικότητα που αποδίδουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί σε αυτή, ανεξάρτητα από το αν διδάσκουν οι ίδιοι το αντικείμενο ή όχι. Επιπλέον, οι απόψεις των εκπαιδευτικών, μπορούν να επηρεάσουν σε μεγάλο βαθμό το αναλυτικό πρόγραμμα, καθώς οι ίδιοι εκπαιδευτικοί συμμετέχουν στην εκπόνησή του και επηρεάζουν συχνά τον τρόπο υλοποίησής του στο σχολείο. Τέλος, οι στάσεις των εκπαιδευτικών ως προς τη διδασκαλία της ΦΑ μπορούν επίσης να επηρεάσουν και τη συμπεριφορά των ιδίων των μαθητών/τριών, αφού για τα περισσότερα παιδιά, το σχολείο μπορεί να αποτελεί τη μόνη ευκαιρία για άθληση και συμμετοχή σε φυσικές δραστηριότητες (Gomes et al., 2023; Richards & Levesque Bristols, 2014).

Έχοντας υπόψιν τα παραπάνω, σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να εξεταστούν οι στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα σχολεία της Α/θμιας Εκπαίδευσης, ως προς τους σκοπούς που η ΦΑ υπηρετεί, με βάση τις σύγχρονες προσεγγίσεις στο σχεδιασμό αναλυτικών προγραμμάτων και η σχέση αυτών με τις στάσεις προς την άσκηση αλλά και την ευχαρίστηση που άντλησαν από τη ΦΑ όσο ήταν μαθητές/τριες. Ένας δεύτερος σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να ελεγχθεί εάν υπάρχουν διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές (στάσεις των εκπαιδευτικών σχετικά με την προαγωγή της ΦΔ και Φυσικής Κατάστασης σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας, στάσεις σχετικά με τη σημαντικότητα των σκοπών της ΦΑ, και στάσεις ως προς την άσκηση) λόγω φύλου, ηλικίας, εργασιακής εμπειρίας, μορφωτικού επιπέδου, και συμμετοχής σε ΦΔ.

Μεθοδολογία

Συμμετέχοντες

Στην έρευνα συμμετείχαν συνολικά 207 εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, εκ των οποίων 160 γυναίκες και 47 άνδρες. Οι συμμετέχοντες περιλάμβαναν νηπιαγωγούς και δασκάλους (ΠΕ60: Νηπιαγωγοί, ΠΕ70: Δάσκαλοι, ΠΕ11: Εκπαιδευτικοί Φυσικής Αγωγής και εκπαιδευτικούς άλλων ειδικοτήτων) από δημόσια και ιδιωτικά σχολεία. ηλικίας 23 έως 63 ετών, από διάφορες περιοχές της Ελλάδας, οι οποίοι επιλέχθηκαν τυχαία. Οι συμμετέχοντες/ουσες είχαν διδακτική εμπειρία που κυμαίνονταν από ένα έτος έως σαράντα έτη ($M = 14.75 \pm 11.4$ έτη εμπειρίας). Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών στην έρευνα ήταν εθελοντική και οι συμμετέχοντες/ουσες συμπλήρωσαν σχετικό έντυπο συναίνεσης.

Εργαλεία μέτρησης

Για τη διεξαγωγή της έρευνας, πέρα από τα δημογραφικά στοιχεία που συμπλήρωσαν αρχικά οι συμμετέχοντες/ουσες (φύλο, ηλικία, επίπεδο σπουδών, εργασιακή εμπειρία), χρησιμοποιήθηκαν τα εξής ερωτηματολόγια:

Στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών σχετικά με την προαγωγή της ΦΔ και Φυσικής Κατάστασης σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας.

Χρησιμοποιήθηκε μια συντομευμένη μορφή του ερωτηματολογίου Teachers' Attitudes Toward Curriculum in Physical Education (TATCPE) των Kulinna και Silverman (1999), το οποίο έχει τροποποιηθεί από τους Guan et al. (2005). Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 23 ερωτήσεις, οι οποίες αντιπροσωπεύουν κάποιες βασικές περιοχές και στόχους της ΦΑ. Μετά το γενικό πρόθεμα «Πόσο σημαντικά πιστεύετε ότι είναι τα παρακάτω οφέλη της ΦΑ για την προαγωγή της δια βίου άσκησης...», οι εκπαιδευτικοί απαντούσαν στις παρακάτω υποκλίμακες: 1) Κοινωνική ανάπτυξη (π.χ., «βελτίωση των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων και αποδοχή μεταξύ των μαθητών»), 2) Κινητικές δεξιότητες (π.χ., «ανάπτυξη της κινητικής επιδεξιότητας»), 3) ΦΔ και υγεία (π.χ., «βελτίωση των επιπέδων υγείας και φυσικής κατάστασης των μαθητών»), και 4) Αυτοπραγμάτωση (π.χ., «παροχή μεγάλων ποσοστών χρόνου στους μαθητές, έτσι ώστε να εξασκούνται στις κινητικές τους ικανότητες»). Οι απαντήσεις των εκπαιδευτικών δόθηκαν σε μια 5-βάθμια κλίμακα Likert από το 1 (Καθόλου σημαντικό) έως το 5 (Πολύ σημαντικό).

Στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών σχετικά με τη σημαντικότητα των σκοπών της ΦΑ.

Χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο των Γοροζίδη και συν. (2012), το οποίο αποτελείται από έξι κλίμακες που αξιολογούν τις απόψεις των εκπαιδευτικών Α/βάθμιας εκπαίδευσης σχετικά με τη σημαντικότητα των έξι βασικών σκοπών (Σκ.) του Προγράμματος Σπουδών για τη Φυσική Αγωγή στο Δημοτικό Σχολείο (2023). Πιο συγκεκριμένα, ο Σκ. 1 αφορούσε την «Ανάπτυξη κινητικών δεξιοτήτων και ικανοποιητική εκτέλεση ορισμένων από αυτές», ο Σκ. 2 αξιολογούσε την «Απόκτηση γνώσεων από την αθλητική επιστήμη και εφαρμογή τους για την αποτελεσματική συμμετοχή σε συνθήκες Φυσικής Δραστηριότητας», ο Σκ. 3 αφορούσε την «Ανάπτυξη ενός επιπέδου φυσικής κατάστασης για την υγεία», ο Σκ. 4 ερευνούσε την «Απόκτηση θετικής εμπειρίας από τη φυσική δραστηριότητα και ανάπτυξη της αυτό-έκφρασης και της κοινωνικότητας», ο Σκ. 5 εξέταζε την «Κατανόηση και τον σεβασμό της διαφορετικότητας των ατόμων και συνεργασία με όλους», και ο Σκ. 6 που αφορούσε την «Επίδειξη υπεύθυνης αθλητικής και κοινωνικής συμπεριφοράς ως αποτέλεσμα της συμμετοχής στη ΦΔ και στα σπορ». Οι εκπαιδευτικοί απαντούσαν μετά το γενικό πρόθεμα «Αν η υψηλότερη προτεραιότητα της ΦΑ είναι η δια βίου άσκηση για υγεία, πόσο σημαντικό θεωρείτε ότι είναι για τους μαθητές/τριες να είναι σε θέση να...» σε σχετικά με τον κάθε Σκοπό θέματα, (π.χ., στο Σκ. 1 «...να αναπτύξουν απλές κινητικές δεξιότητες», στο Σκ. 2 «...να γνωρίζουν κανονισμούς των σπορ», στο Σκ. 3 «...να θέτουν στόχους τακτικής άσκησης εκτός σχολείου και να τους υλοποιούν», στο Σκ. 4 «...να αποκομίσουν θετικές εμπειρίες από τη συμμετοχή τους στις φυσικές δραστηριότητες και τα σπορ», στο Σκ. 5 «...να μπορούν να συνεργάζονται με όλους τους συμμαθητές τους για την επίτευξη κάποιου σκοπού», και στο Σκ. 6 «...να επιδεικνύουν υπεύθυνη αθλητική και κοινωνική συμπεριφορά». Οι απαντήσεις των συμμετεχόντων δόθηκαν σε μια 11-βάθμια κλίμακα από το 0% (Δεν είναι καθόλου σημαντικό) έως το 100% (Είναι απόλυτα σημαντικό). Η αξιοπιστία και η εγκυρότητα της παραπάνω κλίμακας έχει επιβεβαιωθεί και σε προηγούμενες μελέτες στην Ελλάδα με εκπαιδευτικούς ΦΑ (Gorozidis & Papaioannou, 2011; Γοροζίδης κ.α., 2012).

Στάσεις ως προς την συμμετοχή σε άσκηση.

Χρησιμοποιήθηκε μια κλίμακα έξι ερωτήσεων που αξιολογούσαν τις στάσεις των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση (Theodorakis, 1994). Μετά το πρόθεμα «Για μένα το να γυμνάζομαι τακτικά τους επόμενους 12 μήνες είναι ...», οι συμμετέχοντες απαντούσαν σε μια 6-βάθμια κλίμακα Likert από το 1 (πολύ κακό, πολύ ανθυγιεινό, πολύ ανόητο, πολύ

άσκημο, πολύ άχρηστο, πολύ δυσάρεστο) έως το 7 (πολύ καλό, πολύ υγιεινό, πολύ έξυπνο, πολύ όμορφο, πολύ χρήσιμο, πολύ ευχάριστο). Παρόμοιες κλίμακες μέτρησης των στάσεων ως προς την άσκηση έχουν χρησιμοποιηθεί σε αρκετές μελέτες στην Ελλάδα (π.χ., Christodoulidis et al., 2001; Papaioannou et al., 2004; Theodorakis et al., 2003).

Κλίμακα ανάκλησης της ευχαρίστησης στη ΦΑ (προσαρμοσμένη από το *Intrinsic Motivation Inventory* των McAuley et al., 1989)

Ζητήθηκε από τους εκπαιδευτικούς να προσπαθήσουν να απαντήσουν σε τέσσερις ερωτήσεις με βάση όσα μπορούσαν να θυμηθούν από την εποχή που ήταν μαθητές/τριες (π.χ., «Όταν συμμετείχα στο μάθημα της ΦΑ ... Απολάμβανα τις δραστηριότητες του μαθήματος της ΦΑ»). Οι απαντήσεις των συμμετεχόντων δινόταν σε μια 5-βάθμια κλίμακα Likert από το 1 (Διαφωνώ απόλυτα) έως το 5 (Συμφωνώ απόλυτα). Η συγκεκριμένη κλίμακα έχει χρησιμοποιηθεί σε αρκετές μελέτες στην Ελλάδα για την μέτρηση της ευχαρίστησης (π.χ., Christodoulidis et al., 2001; Κρομμύδας κ.α., 2016).

Συμμετοχή σε ΦΔ. Οι συμμετέχοντες/ουσες κλήθηκαν να απαντήσουν σε δύο ερωτήσεις σχετικά με τον χρόνο που αφιερώνουν σε άσκηση ή και οποιαδήποτε ΦΔ εβδομαδιαίως (Prochaska et al., 2001). Οι ερωτήσεις ήταν του τύπου: «Την τελευταία εβδομάδα ή Κατά τη διάρκεια μιας τυπικής-συνηθισμένης εβδομάδας, πόσες ημέρες συμμετείχες/συμμετέχεις σε άσκηση ή/και φυσικές δραστηριότητες τουλάχιστον για 60 λεπτά την ημέρα;». Οι συμμετέχοντες/ουσες απαντούσαν σε μια 8-βάθμια κλίμακα Likert από το 0 (0 ημέρες) έως το 7 (7 ημέρες). Είναι σημαντικό να αναφερθεί εδώ ότι στην παρούσα μελέτη τα επίπεδα ΦΔ των εκπαιδευτικών χρησιμοποιήθηκαν ως ποιοτική - ανεξάρτητη μεταβλητή. Πιο συγκεκριμένα, με βάση τη διάμεσο των δύο παραπάνω ερωτήσεων ΦΔ, οι συμμετέχοντες/ουσες χωρίστηκαν σε δύο κατηγορίες: α) Άτομα που συμμετείχαν από 0 έως 2 ημέρες την εβδομάδα σε οποιαδήποτε μορφή άσκησης, και β) Άτομα που συμμετείχαν από 3 έως 7 ημέρες την εβδομάδα σε οποιαδήποτε μορφή άσκησης. Η συγκεκριμένη κλίμακα μέτρησης της ΦΔ έχει ήδη χρησιμοποιηθεί σε αρκετές μελέτες στον ελληνικό χώρο (π.χ., Carraro et al., 2019; Kokkevi et al., 2014; Λιότσιοις κ.α., 2022).

Διαδικασία

Για τη στάθμιση του ερωτηματολογίου TATCPE (Guan et al., 2005; Kulinna & Silverman, 1999) ακολουθήθηκε διαδικασία αντίστροφης μετάφρασης για το ερωτηματολόγιο, η οποία περιλάμβανε τα παρακάτω βήματα: α) αρχικά έγινε μετάφραση από τα αγγλικά στα ελληνικά, β) στη συνέχεια ένας δεύτερος ειδικός μετέφρασε το ερωτηματολόγιο από τα ελληνικά στα αγγλικά, γ) έπειτα, ακολούθησε η σύγκριση των μεταφράσεων των ερωτήσεων, δ) διερεύνηση της εννοιολογικής εγκυρότητας και της εγκυρότητας περιεχομένου, ε) επιβεβαίωση εννοιολογικής εγκυρότητας και της εγκυρότητας περιεχομένου, στ) και τέλος, η επιμέλεια της σύνταξης και της δομής του ερωτηματολογίου (Beaton et al., 2000).

Στη συνέχεια, ακολούθησε η διεξαγωγή της πιλοτικής φάσης της έρευνας, με σκοπό τον έλεγχο της ερευνητικής διαδικασίας, τη σαφήνεια των οδηγιών συμπλήρωσης και την εκτίμηση του απαιτούμενου χρόνου συμπλήρωσής του (Beaton et al., 2000). Εφόσον η πιλοτική φάση εξελίχθηκε ομαλά, ακολούθησε η συλλογή των δεδομένων.

Το επόμενο βήμα ήταν η αποστολή ενημερωτικής επιστολής στους Διευθυντές και εκπαιδευτικούς των Σχολείων, έτσι ώστε να ζητηθεί άδεια και να εξηγηθεί ο σκοπός της έρευνας. Εφόσον δόθηκε η απαραίτητη συγκατάθεση από τους διευθυντές/τριες των σχολείων, τα παραπάνω ανώνυμα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν είτε με email είτε ιδιοχειρώς στο διδακτικό προσωπικό του κάθε σχολείου. Οι διευκρινιστικές οδηγίες για τη συμπλήρωση τους ήταν καταγεγραμμένες και ενσωματωμένες στο ερωτηματολόγιο. Επιπλέον, έγινε κατανοητό από τους/τις συμμετέχοντες/ουσες, ότι τα αποτελέσματα των ερωτηματολογίων θα χρησιμοποιηθούν αυστηρά για τους σκοπούς της έρευνας.

Στατιστική ανάλυση

Ο έλεγχος της δομικής εγκυρότητας του ερωτηματολογίου TATCPE (Guan et al., 2005; Kulinna & Silverman, 1999) πραγματοποιήθηκε με επιβεβαιωτική παραγοντική ανάλυση χρησιμοποιώντας το στατιστικό πακέτο IBM SPSS AMOS v20. Σύμφωνα με την υπάρχουσα βιβλιογραφία (π.χ., Cheung & Rensvold, 2002; Hu & Bentler, 1999), η μέθοδος της Μέγιστης Πιθανοφάνειας (Maximum Likelihood) και οι δείκτες chi-square (χ^2), Comparative Fit Index (CFI; > .90), Tucker-Lewis Index (TLI; > .90), και Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA; < .60) χρησιμοποιήθηκαν για τον έλεγχο της προσαρμογής του μοντέλου.

Οι υπόλοιπες αναλύσεις έγιναν με τη χρήση του στατιστικού προγράμματος SPSS v26. Αρχικά, έγινε έλεγχος κανονικής κατανομής των τιμών με το τεστ Kolmogorov-Smirnov. Τα αποτελέσματα του ελέγχου έδειξαν ότι όλες

οι εξεταζόμενες μεταβλητές δεν ακολουθούσαν την κανονική κατανομή ($p < .05$). Στη συνέχεια εφαρμόστηκε περιγραφική στατιστική για να υπολογιστούν οι μέσοι όροι, οι τυπικές αποκλίσεις και οι διάμεσοι των μεταβλητών. Για την καλύτερη ανάλυση των αποτελεσμάτων, έγινε ομαδοποίηση ορισμένων δημογραφικών χαρακτηριστικών με βάση τη διάμεσο σε κάθε μεταβλητή, ως εξής: α) ως προς ηλικία το δείγμα μοιράστηκε σε δύο ηλικιακές ομάδες (1 = 23-37 ετών, 2 = 38-63 ετών), β) ως προς την εργασιακή εμπειρία (1 = 0-12 έτη, 2 = 13-40 έτη), και γ) ως προς το χρόνο που αφιερώνεται στην άσκηση (1 = 0-2 ημέρες την εβδομάδα, 2 = 3-7 ημέρες την εβδομάδα). Για τον έλεγχο της εσωτερικής συνοχής (αξιοπιστίας) των μεταβλητών χρησιμοποιήθηκε ο δείκτης α του Cronbach. Για να εξεταστούν οι σχέσεις μεταξύ των μεταβλητών εφαρμόστηκε μη παραμετρική ανάλυση συσχέτισης με τον δείκτη rho του Spearman. Επιπλέον, για να εξεταστεί εάν οι ανεξάρτητες μεταβλητές (απόψεις και στάσεις των εκπαιδευτικών σχετικά με την προαγωγή της ΦΔ και Φυσικής Κατάστασης σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας, σημαντικότητα των έξι σκοπών της ΦΑ, και ευχαρίστηση που βίωσαν στη ΦΑ ως μαθητές/τριες) είχαν στατιστικά σημαντική συνεισφορά στην πρόβλεψη των στάσεων των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση (εξαρτημένη μεταβλητή) εφαρμόστηκε τυπική ανάλυση παλινδρόμησης. Τέλος, για να εξεταστεί εάν υπήρχαν διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές (απόψεις και στάσεις των εκπαιδευτικών σχετικά με την προαγωγή της ΦΔ και Φυσικής Κατάστασης σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας, σημαντικότητα των έξι σκοπών της ΦΑ, στάσεις ως προς την άσκηση) λόγω φύλου, ηλικιακής κατηγορίας, εργασιακής εμπειρίας, μορφωτικού επιπέδου και ΦΔ των συμμετεχόντων, εφαρμόστηκαν ξεχωριστά μη παραμετρικά τεστ Mann Whitney U. Σε όλες τις παραπάνω στατιστικές αναλύσεις ως επίπεδο σημαντικότητας ορίστηκε το $p < .05$.

Αποτελέσματα

Επιβεβαιωτική παραγοντική ανάλυση

Η επιβεβαιωτική παραγοντική ανάλυση δεν έδειξε αποδεκτούς δείκτες προσαρμογής ($\chi^2_{224} = 682.04$, $p < .001$, TLI = .817, CFI = .838, RMSEA = .100) στο αρχικό μοντέλο με τις 23 ερωτήσεις του ερωτηματολογίου TATCPE (Guan et al., 2005; Kulinna & Silverman, 1999). Μετά την αφαίρεση επτά ερωτήσεων λόγω της υψηλής συνδιακύμανσης που είχαν με άλλες ερωτήσεις (τρία θέματα από τον παράγοντα κοινωνική ανάπτυξη, δύο θέματα από τον παράγοντα προαγωγή υγείας και ΦΔ, και δύο θέματα από τον παράγοντα αυτό-πραγμάτωση), το μοντέλο των 16 εναπομεινάντων θεμάτων έδειξε αποδεκτούς δείκτες προσαρμογής ($\chi^2_{98} = 221.30$, $p < .001$, TLI = .909, CFI = .925, RMSEA = .078). Οι φορτίσεις των 16 θεμάτων στους τέσσερις παράγοντες του ερωτηματολογίου TATCPE κυμάνθηκαν από .52 έως .81.

Περιγραφική στατιστική και ανάλυση αξιοπιστίας

Αρχικά, παρατίθενται τα στοιχεία που προέκυψαν από την εφαρμογή των περιγραφικών μεθόδων και στη συνέχεια τα στοιχεία των επαγωγικών μεθόδων της στατιστικής. Από τα δημογραφικά στοιχεία φαίνεται ότι το 77% του δείγματος ήταν γυναίκες και το 23% άνδρες. Όσον αφορά την ηλικία των συμμετεχόντων, το 52% των εκπαιδευτικών είχε ηλικία από 23 έως 37 ετών, ενώ το 48% ήταν από 38 έως 63 ετών. Στο δείγμα υπήρχε ένα μεγάλο εύρος ειδικοτήτων, συνεπώς έγινε ομαδοποίηση σε τρεις γενικές κατηγορίες: 1) Νηπιαγωγοί ($N = 53$), Δάσκαλοι ($N = 118$), και υπόλοιπες ειδικότητες εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ($N = 36$). Σχετικά με το διοικητικό καθήκον, από το σύνολο των ερωτηθέντων, το 9% εκτελούσε χρέη διευθυντή/τριας, το 5% εκτέλεσε χρέη υποδιευθυντή/τριας και το υπόλοιπο 86% αποτέλεσε το διδακτικό προσωπικό (νηπιαγωγοί, δάσκαλοι και λοιπές ειδικότητες). Τέλος, όσον αφορά την εργασιακή εμπειρία στην εκπαίδευση, το 53% του δείγματος εργαζόταν από 1 έως 12 έτη ($N = 110$) και το υπόλοιπο 47% εργαζόταν από 13 έως 40 έτη ($N = 97$).

Οι μέσοι όροι, οι τυπικές αποκλίσεις και η ανάλυση αξιοπιστίας α του Cronbach παρουσιάζονται αναλυτικά στον Πίνακα 1. Όλες οι κλίμακες είχαν αποδεκτούς δείκτες εσωτερικής συνοχής (από .62 έως .93).

Πίνακας 1. Μέσοι όροι, τυπικές αποκλίσεις και δείκτης α του Cronbach.

	Μέσος όρος	Τυπική απόκλιση	α του Cronbach
Κοινωνική ανάπτυξη	4.10	.66	.79
Κινητική ανάπτυξη	4.41	.53	.86
Προαγωγή υγείας και ΦΔ	4.38	.60	.83
Αυτό-πραγμάτωση	4.44	.51	.62
Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	79.81	14.54	.82
Σκοπός 2 (Γνώσεις)	81.38	13.80	.82
Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	84.20	15.21	.93

Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα)	86.68	13.81	.93
Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	87.17	15.39	.93
Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	86.44	15.72	.93
Στάσεις προς την άσκηση	6.32	0.81	.89
Ευχαρίστηση στη ΦΑ	3.81	0.95	.93
Επίπεδα ΦΔ	2.81	1.68	-

Σημείωση. Στις παρενθέσεις δίνεται συντομευμένη ονομασία για κάθε σκοπό; ΦΔ = Φυσική Δραστηριότητα; ΦΑ = Φυσική Αγωγή.

Συσχετίσεις

Η εξέταση των γραμμικών σχέσεων μεταξύ των μεταβλητών έδειξε υψηλούς δείκτες θετικής συσχέτισης μεταξύ των μεταβλητών της κοινωνικής ανάπτυξης, της κινητικής ανάπτυξης, της προαγωγής της υγείας, της ΦΔ και της αυτοπραγμάτωσης, καθώς και μεταξύ των τριών τελευταίων και των στάσεων των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση. Επίσης, υπήρχε θετική υψηλή συσχέτιση μεταξύ των παραγόντων του ΤΑΤCPE και των έξι σκοπών της ΦΑ του ερωτηματολογίου των Γοροζίδη και των συνεργατών του (2012), όπως επίσης μεταξύ αυτών και των στάσεων των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση. Τέλος, η ευχαρίστηση που βίωσαν στη ΦΑ ως μαθητές/τριες είχε χαμηλές συσχετίσεις με τους Σκοπούς 1, 2, 6 και με τις στάσεις ως προς την άσκηση. Οι συσχετίσεις των εξεταζόμενων μεταβλητών παρουσιάζονται αναλυτικά στον Πίνακα 2.

Πίνακας 2. Συσχετίσεις μεταξύ των εξεταζόμενων μεταβλητών.

Μεταβλητές	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. Κοινωνική ανάπτυξη	1											
2. Κινητική ανάπτυξη	.58**	1										
3. Προαγωγή υγείας και ΦΔ	.69**	.75**	1									
4. Αυτό-πραγμάτωση	.61**	.75**	.74**	1								
5. Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	.41**	.54**	.50**	.52**	1							
6. Σκοπός 2 (Γνώσεις)	.48**	.55**	.51**	.56**	.70**	1						
7. Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	.51**	.57**	.56**	.56**	.48**	.64**	1					
8. Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα)	.51**	.55**	.48**	.56**	.50**	.62**	.70**	1				
9. Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	.57**	.50**	.49**	.48**	.42**	.51**	.62**	.75**	1			
10. Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	.59**	.47**	.51**	.50**	.46**	.59**	.64**	.76**	.82**	1		
11. Ευχαρίστηση στη ΦΑ	.10	.13	.09	.13	.19**	.15*	.11	.11	.10	.15*	1	
12. Στάσεις προς την άσκηση	.15	.28**	.25**	.36**	.21*	.25**	.32**	.34**	.30**	.27**	.29**	1

* $p < .05$, ** $p < .001$

Τυπική Ανάλυση Παλινδρόμησης

Η τυπική ανάλυση παλινδρόμησης έδειξε ότι οι απόψεις και οι στάσεις των εκπαιδευτικών σχετικά με την προαγωγή της ΦΔ και Φυσικής Κατάστασης σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας, η σημαντικότητα των έξι σκοπών της ΦΑ, και η ευχαρίστηση που βίωσαν στη ΦΑ ως μαθητές/τριες, είχαν στατιστικά σημαντική συνεισφορά (43%) στην πρόβλεψη των στάσεων προς την άσκηση ($F_{11,106} = 7.329$, $p < .001$). Πιο συγκεκριμένα, απ' όλες τις ανεξάρτητες μεταβλητές στατιστικά σημαντική συνεισφορά στην πρόβλεψη των στάσεων ως προς την άσκηση είχαν η αυτό-πραγμάτωση ($\beta = .329$, $t = -2.613$, $p \leq .01$), ο Σκ. 1 ($\beta = -.384$, $t = -2.909$, $p < .01$; Ανάπτυξη κινητικών δεξιοτήτων και ικανοποιητική εκτέλεση ορισμένων από αυτές), ο Σκ. 4 ($\beta = .482$, $t = 2.831$, $p < .01$; Αλόκτηση θετικής εμπειρίας από τη φυσική δραστηριότητα και ανάπτυξη της αυτο-έκφρασης και της κοινωνικότητας), και η ευχαρίστηση που βίωσαν στη ΦΑ ως μαθητές/τριες ($\beta = .268$, $t = 3.448$, $p < .001$). Αντίθετα, οι υπόλοιποι τρεις παράγοντες του ΤΑΤCPE (Guan et al., 2005; Kulinna & Silverman, 1999) και οι υπόλοιποι τέσσερις σκοποί της σύγχρονης ΦΑ (Γοροζίδης και συν., 2012), δεν είχαν στατιστικά σημαντική συνεισφορά στην πρόβλεψη των στάσεων ως προς την άσκηση. Στον Πίνακα 3, παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της τυπικής πολλαπλής ανάλυσης παλινδρόμησης για την πρόβλεψη των στάσεων των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση.

Πίνακας 3. Τυπική ανάλυση παλινδρόμησης για τις στάσεις των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση.

Μεταβλητές Πρόβλεψης	R	R ²	F	B	SE B	β	t	p
Constant	.66	.43	7.329	3.386	.576	-	5.875	.001
Κοινωνική ανάπτυξη				-.171	.138	-.141	-1.239	.218
Κινητική ανάπτυξη				-.106	.210	-.066	-.507	.613

Προαγωγή υγείας και ΦΔ	-.099	.186	-.074	-.530	.597
Αυτό-πραγμάτωση *	.526	.201	.339	2.613	.010
Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	-.022	.008	-.384	-2.909	.004
Σκοπός 2 (Γνώσεις)	-.001	.008	-.024	-.162	.872
Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	.010	.008	.198	1.261	.210
Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα) *	.026	.009	.482	2.831	.006
Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	.016	.009	.324	1.702	.092
Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	-.013	.010	-.272	-1.298	.197
Ευχαρίστηση στη ΦΑ **	.220	.064	.268	3.448	.001

* $p \leq .01$; ** $p \leq .001$

Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς το φύλο των συμμετεχόντων

Η μη παραμετρική ανάλυση Mann Whitney U έδειξε ότι υπήρχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην κατάταξη των τιμών μεταξύ ανδρών και γυναικών στις μεταβλητές κοινωνική ανάπτυξη ($U = 2.989,00$, $p < .05$), κινητική ανάπτυξη ($U = 2.864,50$, $p < .05$), αυτό-πραγμάτωση ($U = 2.935,00$, $p < .05$), Σκ. 4 ($U = 2.590,50$, $p < .001$), Σκ. 5 ($U = 2.841,00$, $p < .05$), και Σκ. 6 ($U = 2.968,00$, $p < .05$). Εξετάζοντας τους μέσους όρους φαίνεται ότι οι γυναίκες ανέφεραν υψηλότερα σκορ στις μεταβλητές κοινωνική ανάπτυξη, κινητική ανάπτυξη, αυτό-πραγμάτωση, Σκ. 5 και Σκ. 6 της ΦΑ σε σύγκριση με τους άνδρες εκπαιδευτικούς (Πίνακας 4). Επιπλέον, δεν βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην κατάταξη των τιμών μεταξύ ανδρών και γυναικών στις μεταβλητές προαγωγή υγείας και ΦΔ ($U = 3.353,50$, $p = .252$), Σκ. 1 ($U = 3.732,00$, $p = .938$), Σκ. 2 ($U = 3.360,00$, $p = .267$), Σκ. 3 ($U = 3.203,00$, $p = .122$), και στάσεις των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση ($U = 1.347,50$, $p = .532$).

Πίνακας 4. Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς το φύλο των συμμετεχόντων.

Μεταβλητές	Γυναίκες (N = 160)	Άνδρες (N = 47)
	M.O. $\pm$ T.A.	M.O. $\pm$ T.A.
Κοινωνική ανάπτυξη	4.15 $\pm$.65 *	3.91 $\pm$.64 *
Κινητική ανάπτυξη	4.45 $\pm$.53 *	4.26 $\pm$.51 *
Προαγωγή υγείας και ΦΔ	4.39 $\pm$.61	4.32 $\pm$.55
Αυτό-πραγμάτωση	4.49 $\pm$.51 *	4.30 $\pm$.51 *
Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	79.83 $\pm$ 14.56	79.72 $\pm$ 14.66
Σκοπός 2 (Γνώσεις)	81.97 $\pm$ 13.58	79.36 $\pm$ 14.46
Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	85.14 $\pm$ 14.58	81.18 $\pm$ 16.99
Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα)	88.00 $\pm$ 13.85	82.18 $\pm$ 12.82
Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	88.22 $\pm$ 15.70 *	83.62 $\pm$ 13.87 *
Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	87.42 $\pm$ 15.78 *	83.12 $\pm$ 15.27 *
Στάσεις προς την άσκηση	6.27 $\pm$.87	6.43 $\pm$.62

N = Αριθμός συμμετεχόντων; M.O. = Μέσος Όρος; T.A. = Τυπική Αποκλίση; * $p < .05$

Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς την ηλικία των συμμετεχόντων

Σχετικά με την ηλικιακή κατηγορία των συμμετεχόντων, λαμβάνοντας υπόψη τη διάμεσο, πραγματοποιήθηκε ταξινόμηση του δείγματος σε δύο επίπεδα: α) 23-37 ετών και β) 38-63 ετών. Η μη παραμετρική ανάλυση Mann Whitney U έδειξε ότι υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά μόνο στον Σκ. 1 ($U = 4392.50$, $p < .05$; απόκτηση κινητικών δεξιοτήτων και την ικανοποιητική εκτέλεση ορισμένων από αυτές) του ερωτηματολογίου των Γοροζίδη και συν. (2012). Πιο συγκεκριμένα, η ηλικιακή κατηγορία 38-63 σημείωσε μεγαλύτερες τιμές στη σημαντικότητα του Σκ. 1 από την ηλικιακή κατηγορία 23-37 (Πίνακας 5). Αντίθετα, δεν βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην κατάταξη των τιμών των μεταβλητών κοινωνική ανάπτυξη ($U = 5.251,50$, $p = .924$), κινητική ανάπτυξη ($U = 5.105,00$, $p = .657$), προαγωγή υγείας και ΦΔ ($U = 5.084,00$, $p = .620$), αυτό-πραγμάτωση ($U = 5.034,50$, $p = .536$), Σκ. 2 ($U = 5.199,00$, $p = .827$), Σκ. 3 ($U = 4.937,00$, $p = .405$), Σκ. 4 ($U = 5.220,00$, $p = .865$), Σκ. 5 ($U = 4.904,50$, $p = .359$), Σκ. 6 ($U = 5.162,50$, $p = .759$), και στάσεις προς την άσκηση ($U = 1.559,00$, $p = .629$) λόγω διαφορετικής ηλικιακής κατηγορίας.

Πίνακας 5. Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς την ηλικία των συμμετεχόντων.

Μεταβλητές	23-37 ετών (N = 98)	38-63 ετών (N = 108)
	M.O. $\pm$ T.A.	M.O. $\pm$ T.A.
Κοινωνική ανάπτυξη	4.09 $\pm$.68	4.11 $\pm$.63

Κινητική ανάπτυξη	4.42 ± .55	4.41 ± .50
Προαγωγή υγείας και ΦΔ	4.37 ± .59	4.39 ± .61
Αυτό-πραγμάτωση	4.42 ± .55	4.48 ± .48
Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	78.02 ± 14.47 *	81.90 ± 14.44 *
Σκοπός 2 (Γνώσεις)	81.41 ± 13.36	81.33 ± 14.40
Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	85.37 ± 14.02	83.00 ± 16.46
Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα)	87.36 ± 12.74	86.02 ± 14.97
Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	88.40 ± 14.09	85.79 ± 16.75
Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	87.16 ± 14.95	85.54 ± 16.62
Στάσεις προς την άσκηση	6.44 ± .53	6.23 ± .95

N = Αριθμός συμμετεχόντων; Μ.Ο. = Μέσος Όρος; Τ.Α. = Τυπική Απόκλιση; * $p < .05$

Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς την εργασιακή εμπειρία των συμμετεχόντων

Αναφορικά με την εργασιακή εμπειρία των συμμετεχόντων, το δείγμα μοιράστηκε με βάση τη διάμεσο σε δύο κατηγορίες: α) 0-12 έτη και β) 13-40 έτη. Το μη παραμετρικό τεστ Mann Whitney U έδειξε ότι δεν υπήρχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην κατάταξη των τιμών σε όλες τις εξεταζόμενες μεταβλητές, και πιο συγκεκριμένα, στην κοινωνική ανάπτυξη ($U = 5.271,50$, $p = .882$), στην κινητική ανάπτυξη ($U = 4.947,00$, $p = .360$), στην προαγωγή υγείας και ΦΔ ($U = 5.150,00$, $p = .662$), στην αυτό-πραγμάτωση ($U = 5.142,50$, $p = .646$), στον Σκ. 1 ($U = 4.754,50$, $p = .175$), στον Σκ. 2 ($U = 4.940,50$, $p = .358$), στον Σκ. 3 ($U = 5.034,50$, $p = .483$), στον Σκ. 4 ($U = 4.949,00$, $p = .366$), στον Σκ. 5 ($U = 4.669,50$, $p = .117$), στον Σκ. 6 ($U = 4.795,00$, $p = .203$), και στις στάσεις προς την άσκηση ($U = 1.623,50$, $p = .754$) λόγω διαφορετικής εργασιακής εμπειρίας (Πίνακας 6).

Πίνακας 6. Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς την εργασιακή εμπειρία των συμμετεχόντων.

Μεταβλητές	0-12 έτη (N = 110) Μ.Ο. ± Τ.Α.	13-40 έτη (N = 97) Μ.Ο. ± Τ.Α.
Κοινωνική ανάπτυξη	4.08 ± .68	4.11 ± .63
Κινητική ανάπτυξη	4.43 ± .55	4.38 ± .51
Προαγωγή υγείας και ΦΔ	4.36 ± .61	4.40 ± .59
Αυτό-πραγμάτωση	4.42 ± .54	4.47 ± .48
Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	78.67 ± 14.39	81.10 ± 14.69
Σκοπός 2 (Γνώσεις)	82.25 ± 13.37	80.39 ± 14.27
Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	85.45 ± 13.47	82.78 ± 16.94
Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα)	88.18 ± 11.45	84.97 ± 15.96
Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	89.66 ± 11.94	84.36 ± 18.20
Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	88.55 ± 13.25	84.06 ± 17.91
Στάσεις προς την άσκηση	6.39 ± .55	6.27 ± .95

N = Αριθμός συμμετεχόντων; Μ.Ο. = Μέσος Όρος; Τ.Α. = Τυπική Απόκλιση

Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς το μορφωτικό επίπεδο των συμμετεχόντων

Όσον αφορά το μορφωτικό επίπεδο των συμμετεχόντων, οι συμμετέχοντες/ουσες χωρίστηκαν σε δύο κατηγορίες με βάση τις απαντήσεις τους: α) Βασικό πτυχίο ($N = 115$) και β) Μεταπτυχιακό ή/και διδακτορικό δίπλωμα ($N = 92$). Το μη παραμετρικό τεστ Mann Whitney U έδειξε ότι δεν υπήρχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην κατάταξη των τιμών σε όλες τις εξεταζόμενες μεταβλητές, και πιο συγκεκριμένα, στην κοινωνική ανάπτυξη ($U = 5.246,00$, $p = .918$), στην κινητική ανάπτυξη ($U = 5.112,00$, $p = .674$), στην προαγωγή υγείας και ΦΔ ($U = 5.213,50$, $p = .856$), στην αυτό-πραγμάτωση ($U = 5.204,50$, $p = .837$), στον Σκ. 1 ($U = 4.573,00$, $p = .093$), στον Σκ. 2 ($U = 5.203,00$, $p = .839$), στον Σκ. 3 ($U = 4.928,00$, $p = .397$), στον Σκ. 4 ($U = 5.147,50$, $p = .738$), στον Σκ. 5 ($U = 4.937,00$, $p = .404$), στον Σκ. 6 ($U = 5.103,00$, $p = .658$), και στις στάσεις προς την άσκηση ($U = 1.390,00$, $p = .138$) λόγω διαφορετικού μορφωτικού επιπέδου (Πίνακας 7).

Πίνακας 7. Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς το μορφωτικό επίπεδο των συμμετεχόντων.

Μεταβλητές	Βασικές Σπουδές (N = 115) Μ.Ο. ± Τ.Α.	Μεταπτυχιακές Σπουδές (N = 92) Μ.Ο. ± Τ.Α.
Κοινωνική ανάπτυξη	4.10 ± .63	4.10 ± .70
Κινητική ανάπτυξη	4.41 ± .49	4.41 ± .57
Προαγωγή υγείας και ΦΔ	4.40 ± .52	4.35 ± .69
Αυτό-πραγμάτωση	4.46 ± .47	4.42 ± .57
Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	81.57 ± 13.31	77.61 ± 15.75
Σκοπός 2 (Γνώσεις)	81.74 ± 12.43	80.92 ± 15.39

Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	85.51 ± 13.57	82.57 ± 16.99
Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα)	87.59 ± 12.03	85.54 ± 15.75
Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	88.35 ± 13.51	85.71 ± 17.43
Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	87.71 ± 13.08	84.86 ± 18.47
Στάσεις προς την άσκηση	6.41 ± .69	6.18 ± .96

N = Αριθμός συμμετεχόντων; Μ.Ο. = Μέσος Όρος; Τ.Α. = Τυπική Απόκλιση

Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς το επίπεδο ΦΔ των συμμετεχόντων

Τέλος, οι συμμετέχοντες/ουσες κλήθηκαν να απαντήσουν και σε δύο ερωτήσεις σχετικά με τον χρόνο που αφιερώνουν σε άσκηση ή και οποιαδήποτε ΦΔ εβδομαδιαίως. Και σε αυτή την περίπτωση, σύμφωνα με τη διάμεσο, προέκυψαν δύο κατηγορίες. Από το σύνολο των ερωτηθέντων λοιπόν, το 48.3% απάντησε πως αφιερώνει από 0-2 ημέρες την εβδομάδα σε οποιαδήποτε μορφή άσκησης (*N* = 100), ενώ το 51.7% δήλωσε πως αφιερώνει από 3 έως 7 ημέρες την εβδομάδα σε οποιαδήποτε μορφή άσκησης (*N* = 107). Τα αποτελέσματα από το μη παραμετρικό τεστ Mann Whitney *U* έδειξαν ότι οι εκπαιδευτικοί που ασκούνται από 3 έως 7 φορές την εβδομάδα είχαν μεγαλύτερες τιμές στις μεταβλητές Σκ. 2 (*U* = 4.366,50, *p* < .05; απόκτηση γνώσεων από την αθλητική επιστήμη και εφαρμογή τους για τη συμμετοχή σε παρούσες και μελλοντικές συνθήκες ΦΔ), και στάσεις ως προς την άσκηση (*U* = 877,50, *p* < .001) λόγω διαφορετικού επιπέδου ΦΔ (Πίνακας 8). Αντίθετα, δεν βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην κατάταξη των τιμών στις μεταβλητές της κοινωνικής ανάπτυξης (*U* = 5.200,00, *p* = .726), της κινητικής ανάπτυξης (*U* = 5.242,00, *p* = .799), της προαγωγής υγείας και ΦΔ (*U* = 5.340,50, *p* = .982), της αυτό-πραγμάτωσης (*U* = 5.352,00, *p* = .784), του Σκ. 1 (*U* = 4.366,50, *p* = .216), του Σκ. 3 (*U* = 5.020,50, *p* = .443), του Σκ. 4 (*U* = 5.167,00, *p* = .669), του Σκ. 5 (*U* = 5.046,50, *p* = .476), και του Σκ. 6 (*U* = 4.989,50, *p* = .396) λόγω διαφορετικού επιπέδου ΦΔ.

Πίνακας 8. Διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές ως προς το επίπεδο ΦΔ των συμμετεχόντων.

Μεταβλητές	0 έως 2 ημέρες ΦΔ την εβδομάδα (<i>N</i> = 100)	3 έως 7 ημέρες ΦΔ την εβδομάδα (<i>N</i> = 107)
	Μ.Ο. ± Τ.Α.	Μ.Ο. ± Τ.Α.
Κοινωνική ανάπτυξη	4.08 ± .66	4.11 ± .65
Κινητική ανάπτυξη	4.39 ± .56	4.43 ± .49
Προαγωγή υγείας και ΦΔ	4.36 ± .66	4.40 ± .54
Αυτό-πραγμάτωση	4.45 ± .50	4.43 ± .53
Σκοπός 1 (Κινητικές δεξιότητες)	79.10 ± 13.72	80.47 ± 15.31
Σκοπός 2 (Γνώσεις)	79.28 ± 14.47 *	83.34 ± 12.90 *
Σκοπός 3 (Φυσική Κατάσταση)	83.42 ± 15.36	84.93 ± 15.11
Σκοπός 4 (Κοινωνικότητα)	85.98 ± 14.49	87.34 ± 13.17
Σκοπός 5 (Συνεργασία με όλους)	86.05 ± 16.59	88.22 ± 14.17
Σκοπός 6 (Υπεύθυνη συμπεριφορά)	85.33 ± 16.46	87.48 ± 15.02
Στάσεις προς την άσκηση	6.05 ± .92 **	6.63 ± .51 **

N = Αριθμός συμμετεχόντων; Μ.Ο. = Μέσος Όρος; Τ.Α. = Τυπική Απόκλιση; * *p* < .05; ** *p* < .001

Συζήτηση

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να εξεταστούν οι στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα σχολεία της Α/θμιας Εκπαίδευσης, ως προς τους σκοπούς που η ΦΑ υπηρετεί, με βάση τις σύγχρονες προσεγγίσεις στο σχεδιασμό αναλυτικών προγραμμάτων και η σχέση αυτών με τις στάσεις προς την άσκηση αλλά και την ευχαρίστηση που άντλησαν από τη ΦΑ όσο ήταν μαθητές/τριες. Ειδικότερα, η εξέταση των συσχετίσεων έδειξε ότι υπήρχε θετική σχέση μεταξύ των παραγόντων του TATCPE (Guan et al., 2005; Kulinna & Silverman, 1999) και της σημαντικότητας των έξι σκοπών της ΦΑ (Γοροζίδης και συν., 2012), όπως επίσης μεταξύ αυτών και των στάσεων των εκπαιδευτικών ως προς την άσκηση. Η ευχαρίστηση που βίωσαν στη ΦΑ ως μαθητές/τριες είχε θετική σχέση με τους περισσότερους σκοπούς της ΦΑ και τις στάσεις ως προς την άσκηση. Σε σχετική έρευνα, οι Morgan και Hansen, (2008), υποστήριξαν ότι οι εκπαιδευτικοί που διατηρούν αρνητικές στάσεις ή λαμβάνουν περιορισμένη υποστήριξη σχετικά με τη ΦΑ ενδέχεται, χωρίς πρόθεση, να μειώσουν τη συμμετοχή των μαθητών και να αδυνατούν να διαμορφώσουν θετικές αντιλήψεις για τη φυσική δραστηριότητα. Η ανάλυση παλινδρόμησης έδειξε ότι η αυτό-πραγμάτωση, οι απόψεις των εκπαιδευτικών για τη σημαντικότητα των Σκοπών 1 και 4 του αναλυτικού προγράμματος για τη ΦΑ και η ευχαρίστηση που βίωσαν στη ΦΑ ως μαθητές/τριες είχαν στατιστικά σημαντική συνεισφορά στην πρόβλεψη των στάσεων τους ως προς την άσκηση. Τα παραπάνω αποτελέσματα συμφωνούν εν μέρει με τα ευρήματα των Gorozidis και Papaioannou (2011), οι οποίοι βρήκαν ότι η προηγούμενη συμπεριφορά των εκπαιδευτικών ΦΑ (εφαρμογή πλάνων μαθήματος από το αναλυτικό πρόγραμμα), οι στάσεις και οι προθέσεις

τους να εφαρμόσουν το Πρόγραμμα Σπουδών για τη Φυσική Αγωγή στο Δημοτικό Σχολείο (2023), σχετιζόταν θετικά με την αυτό-αποτελεσματικότητά τους να εφαρμόσουν τα πλάνα μαθήματος, τις μεθόδους διδασκαλίας, και την προώθηση της αυτορρύθμισης των μαθητών/τριών για συμμετοχή σε ΦΔ. Αντίθετα, τα ευρήματα της παρούσας μελέτης έρχονται σε αντίθεση με τα αυτά των Kulinna και Silverman (2000), οι οποίοι βρήκαν ότι οι εκπαιδευτικοί ΦΑ στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής (Η.Π.Α.) θεωρούσαν την προαγωγή της υγείας και της ΦΔ ως τον σημαντικότερο στόχο για τους/τις μαθητές/τριες τους.

Ένας δεύτερος σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να ελεγχθεί εάν υπάρχουν διαφορές στις εξεταζόμενες μεταβλητές (στάσεις των εκπαιδευτικών σχετικά με την προαγωγή της ΦΔ και Φυσικής Κατάστασης σε παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας, στάσεις σχετικά με τη σημαντικότητα των σκοπών της ΦΑ, και στάσεις ως προς την άσκηση) λόγω φύλου, ηλικίας, εργασιακής εμπειρίας, μορφωτικού επιπέδου, και συμμετοχής σε ΦΔ. Ειδικότερα, όσον αφορά το φύλο των συμμετεχόντων, οι γυναίκες ανέφεραν υψηλότερα σκορ στις μεταβλητές κοινωνική ανάπτυξη, κινητική ανάπτυξη, αυτό-πραγμάτωση, Σκ. 5 και Σκ. 6 της ΦΑ σε σύγκριση με τους άνδρες εκπαιδευτικούς. Τα παραπάνω αποτελέσματα δεν συμφωνούν με τα ευρήματά της μελέτης των Guan et al. (2005) στην Κίνα, οι οποίοι, έχοντας ως δείγμα εκπαιδευτικούς ΦΑ, δεν βρήκαν διαφορές στην κοινωνική ανάπτυξη, στην κινητική ανάπτυξη, στην προαγωγή της υγείας και της ΦΔ, και στην αυτό-πραγμάτωση λόγω φύλου. Παρόμοια, στις Η.Π.Α., οι Kulinna και Silverman (2000) δεν βρήκαν σημαντικές διαφορές στις στάσεις των εκπαιδευτικών ως προς την προώθηση της ΦΔ και της Φυσικής Κατάστασης μέσα από το σχολείο λόγω φύλου, εκπαιδευτικής βαθμίδας ή λόγω αλληλεπίδρασης φύλου και εκπαιδευτικής βαθμίδας. Αντίθετα, τα ευρήματα της παρούσας μελέτης συμφωνούν με αυτά της έρευνας των Γοροζίδη κ.α. (2012) στην Ελλάδα, οι οποίοι βρήκαν ότι οι γυναίκες ανέφεραν υψηλότερη αυτό-αποτελεσματικότητα στο να εφαρμόσουν τους περισσότερους σκοπούς του νέου αναλυτικού προγράμματος στην ΕΦΑ (Σκ. 2, Σκ. 4, και Σκ. 6).

Στη συνέχεια, όσον αφορά την ηλικία, βρέθηκε σημαντική διαφορά μόνο στον Σκ. 1 της ΦΑ (*απόκτηση κινητικών δεξιοτήτων και την ικανοποιητική εκτέλεση ορισμένων από αυτές*) με τους/τις εκπαιδευτικούς ηλικίας 38-63 ετών να αναφέρουν μεγαλύτερες τιμές στη σημαντικότητα του Σκ. 1 της ΦΑ σε σύγκριση με αυτούς/ες ηλικίας 23-37 ετών. Αντίθετα, δεν βρέθηκαν σημαντικές διαφορές στις υπόλοιπες μεταβλητές λόγω διαφορετικής ηλικιακής κατηγορίας. Και αυτά τα αποτελέσματα έρχονται σε συμφωνία με προηγούμενες μελέτες (π.χ., Kulinna & Silverman, 2000; Γοροζίδης κ.α., 2012). Για παράδειγμα, οι Γοροζίδης κ.α. (2012) βρήκαν ότι οι εκπαιδευτικοί ΦΑ που υπηρετούσαν στην Α/θμια εκπαίδευση (δημοτικά σχολεία) ανέφεραν υψηλότερη αυτό-αποτελεσματικότητα στο να εφαρμόσουν τον Σκ. 1 (*απόκτηση κινητικών δεξιοτήτων και την ικανοποιητική εκτέλεση ορισμένων από αυτές*), τον Σκ. 3 (*Ανάπτυξη ενός επιπέδου φυσικής κατάστασης για την υγεία*), και τον Σκ. 4 της ΦΑ (*Απόκτηση θετικής εμπειρίας από τη φυσική δραστηριότητα και ανάπτυξη της αυτο-έκφρασης και της κοινωνικότητας*) σε σύγκριση με τους/τις εκπαιδευτικούς ΦΑ που υπηρετούσαν στη Β/θμια εκπαίδευση (γυμνάσια).

Όσον αφορά την εργασιακή εμπειρία των εκπαιδευτικών, τα αποτελέσματα έδειξαν ότι δεν υπήρχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε όλες τις εξεταζόμενες μεταβλητές μεταξύ αυτών που εργάζονται από 0 έως 12 έτη και αυτών που εργάζονται από 13 ως 40 έτη. Παρόμοια, δεν βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε όλες τις εξεταζόμενες μεταβλητές μεταξύ αυτών που είχαν μόνο βασικό πτυχίο σπουδών και αυτών που είχαν πτυχίο μεταπτυχιακών/διδακτορικών σπουδών. Τα παραπάνω αποτελέσματα έρχονται σε συμφωνία με τη μελέτη των Guan et al. (2005), οι οποίοι δεν βρήκαν διαφορές στις στάσεις των εκπαιδευτικών ΦΑ για την προώθηση της ΦΔ και της Φυσικής Κατάστασης μέσα από το σχολείο λόγω φύλου, εκπαιδευτικής βαθμίδας, και εργασιακής εμπειρίας. Αντίθετα, τα ευρήματα της παρούσας μελέτης δεν συμφωνούν με αυτά των Kulinna και Silverman (2000), οι οποίοι βρήκαν ότι οι πιο έμπειροι εκπαιδευτικοί ΦΑ θεωρούσαν σημαντικότερη την προώθηση της ΦΔ και τη ΦΚ σε σύγκριση με τους λιγότερο έμπειρους εκπαιδευτικούς.

Ένα επιπλέον σημαντικό αποτέλεσμα που προέκυψε από τη συγκεκριμένη μελέτη, αφορά τις απαντήσεις των εκπαιδευτικών αναφορικά με το χρόνο που αφιερώνουν σε ΦΔ εβδομαδιαίως. Φαίνεται λοιπόν, πως οι εκπαιδευτικοί που απάντησαν ότι ασκούνται από 3 έως 7 φορές την εβδομάδα, έδιναν μεγαλύτερη σημασία στο Σκ. 2 της ΦΑ (*απόκτηση γνώσεων από την αθλητική επιστήμη και εφαρμογή τους για τη συμμετοχή σε παρούσες και μελλοντικές συνθήκες ΦΔ*), και αντλούσαν μεγαλύτερη ευχαρίστηση από το μάθημα της ΦΑ, όταν ήταν μαθητές/τριες, σε αντίθεση με εκείνους/ες που ασκούνται από 0 έως 2 φορές την εβδομάδα. Το συμπέρασμα που προκύπτει από αυτό το εύρημα, είναι ότι οι άνθρωποι που έχουν ένα δραστήριο τρόπο ζωής ως ενήλικες, στις περισσότερες περιπτώσεις είχαν αποκομίσει θετικές εμπειρίες από το μάθημα της ΦΑ όταν ήταν μαθητές/τριες. Επιπλέον, σε πρόσφατη μελέτη τους οι Gomes κ.α. (2023), επισήμαναν τη σημαντική επίδραση που έχουν οι στάσεις των εκπαιδευτικών διδασκόντων ειδικοτήτων, στη διαμόρφωση των συμπεριφορών των μαθητών απέναντι στη ΦΑ. Οι εκπαιδευτικοί που

είχαν αρνητικές εμπειρίες στη Φ.Α. ενδέχεται να δυσκολεύονται να προωθήσουν ένα θετικό εκπαιδευτικό περιβάλλον, επηρεάζοντας έτσι αρνητικά τη στάση και τη συμμετοχή των μαθητών στη Φ.Α. Αντίθετα, η καλλιέργεια θετικών εμπειριών στην ΦΑ συμβάλλει καθοριστικά στη δημιουργία ενός κλίματος που ενθαρρύνει τη φυσική δραστηριότητα στα σχολεία. Παρόμοια αποτελέσματα προέκυψαν από την συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση των Strong και συν. (2005), οι οποίοι επισημαίνουν πως ένας δραστήριος τρόπος ζωής ήδη από μικρή ηλικία και η απόκτηση θετικών εμπειριών μέσα από ΦΔ, προσφέρει πολλά οφέλη στη φυσιολογική ανάπτυξη, κοινωνικοποίηση και υγεία του παιδιού, τα οποία θα το συνοδεύουν και μελλοντικά στην ενήλικη ζωή του. Στα ίδια συμπεράσματα οδηγήθηκαν οι Shephard και Trudeau (2000), οι οποίοι προσπάθησαν να μελετήσουν τα οφέλη που θα προκύπταν από ένα οργανωμένο πρόγραμμα ΦΔ και εκγύμνασης σε μια συγκεκριμένη ομάδα παιδιών δημοτικού, σε βάθος χρόνου 20 ετών.

Τα αποτελέσματα που προέκυψαν συμφωνούν με αυτά της υπάρχουσας μελέτης και επιπλέον παρατηρήθηκαν σημαντικές θετικές επιδράσεις σε καθημερινές συνήθειες όπως το κάπνισμα, ο υγιεινός τρόπος ζωής και το σταθερό πρόγραμμα άσκησης.

Συμπεράσματα

Συνοψίζοντας τα παραπάνω ευρήματα, φαίνεται πως οι εμπειρίες που αποκόμισαν οι εκπαιδευτικοί από το μάθημα της ΦΑ, όταν ήταν οι ίδιοι/ες μαθητές/τριες, είναι ικανές να επηρεάσουν τις τωρινές στάσεις και απόψεις τους ως προς τους σκοπούς και τα οφέλη της ΦΑ. Όπως αναφέρεται σε μελέτη των Kuh και Cooper (1992), το επίπεδο ΦΚ και οι εμπειρίες των παιδικών χρόνων ευθύνονται για τις τωρινές στάσεις και συμπεριφορές των ενηλίκων ως προς την άσκηση. Οι στάσεις και οι απόψεις των εκπαιδευτικών λοιπόν μπορούν, όπως φαίνεται και από τα παραπάνω αποτελέσματα, να έχουν αντίκτυπο στη συμπεριφορά και στον τρόπο διδασκαλίας τους. Τέλος, η εργασιακή εμπειρία και το επίπεδο των σπουδών των συμμετεχόντων έδειξε να μην επηρεάζει ιδιαίτερα τις στάσεις και τις απόψεις των εκπαιδευτικών ως προς τους σκοπούς και τα οφέλη της ΦΑ. Αντίθετα, το φύλο, η ηλικία, και τα επίπεδα ΦΔ των συμμετεχόντων φαίνεται ότι επηρεάζουν σε κάποιο βαθμό τις απόψεις και στάσεις των εκπαιδευτικών για τους σκοπούς της σύγχρονης ΦΑ και για τις στάσεις τους ως προς την άσκηση.

Σημασία για τη Φυσική Αγωγή

Οι στάσεις, οι απόψεις και οι προηγούμενες εμπειρίες των εκπαιδευτικών στο μάθημα της ΦΑ ενδεχομένως να έχουν σημαντικό αντίκτυπο στη συμπεριφορά και στον τρόπο διδασκαλίας τους. Η παρούσα μελέτη επικεντρώθηκε στις στάσεις και απόψεις εκπαιδευτικών διαφόρων ειδικοτήτων, αναδεικνύοντας την ανάγκη για ευρύτερη κατάρτιση στο αντικείμενο. Συνεπώς, το Υπουργείο Παιδείας και τα πανεπιστημιακά ιδρύματα (Παιδαγωγικές σχολές, ΤΕΦΑΑ) χρειάζεται να παρέχουν στους/στις εκπαιδευτικούς συνεχή καθοδήγηση και ενημέρωση μέσα από δωρεάν επιστημονικές ημερίδες και σεμινάρια.

Βιβλιογραφία

- Beaton, D. E., Bombardier, C., Guillemin, F., & Ferraz, M. B. (2000). Guidelines for the process of cross-cultural adaptation of self-report measures. *Spine*, 25(24), 3186-3191. <https://doi.org/10.1097/00007632-200012150-00014>
- Carraro, A., Torregrossa, M., Demirhan, G., Loules, G., Escrivá-Boulley, G., & Bouglas, V. (2019). Physical activity, intention to be active and affective response to exercise in adolescents from France, Greece, Italy and Turkey. *Proceedings of the 15th European Congress of Sport & Exercise Psychology*, FEPSAC, Muenster, Germany.
- Cheung, G. W., & Rensvold, R. B. (2002). Evaluating goodness-of-fit indexes for testing measurement invariance. *Structural Equation Modeling*, 9(2), 233-255. https://doi.org/10.1207/S15328007SEM0902_5
- Christodoulidis, T., Papaioannou, A., & Digelidis, N. (2001). Motivational climate and attitudes towards exercise in Greek senior high school: A year-long intervention. *European Journal of Sport Science*, 1, 1-12. <https://doi.org/10.1080/17461390100071405>
- Dodd, S., Widnall, E., Russell, A. E., Curtin, E. L., Simmonds, R., Limmer, M., & Kidger, J. (2022). School-based peer education interventions to improve health: a global systematic review of effectiveness. *BMC Public Health*, 22(1), 2247. <https://doi.org/10.1186/s12889-022-14688-3>

- Guan, J., McBride, R., & Xiang, B. (2005). Chinese teachers' attitudes toward teaching physical activity and fitness. *Asia-Pacific Journal of Teacher Education*, 33(2), 147-157. <https://doi.org/10.1080/13598660500121928>
- Gomes, L., Martins, J., Ramos, M., & Carreiro da Costa, F. (2023). The impact of non-physical education teachers' perceptions on the promotion of active and healthy lifestyles: A cross-sectional qualitative study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(3), 2026. <https://doi.org/10.3390/ijerph20032026>
- Gorozidis, A., & Papaioannou, A. (2011). Teachers' self-efficacy, achievement goals, attitudes and intentions to implement the new Greek physical education curriculum. *European Physical Education Review*, 17(2), 231-253. <https://doi.org/10.1177/1356336X11413654>
- Hall, G. E., & Hord, S. M. (2001). *Implementing Change: Patterns, Principles, and Potholes*. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Hu, L., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6(1), 1-55. <https://doi.org/10.1080/10705519909540118>
- Jacob, C. M., Hardy-Johnson, P. L., Inskip, H. M., Morris, T., Parsons, C. M., Barrett, M., Hanson, M., Woods-Townsend, K., & Baird, J. (2021). A systematic review and meta-analysis of school-based interventions with health education to reduce body mass index in adolescents aged 10 to 19 years. *The International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 18(1), 1. <https://doi.org/10.1186/s12966-020-01065-9>
- Jones, M., Defever, E., Letsinger, A., Steele, J., & Mackintosh, K. A. (2020). A mixed-studies systematic review and meta-analysis of school-based interventions to promote physical activity and/or reduce sedentary time in children. *Journal of Sport and Health Science*, 9(1), 3-17. <https://doi.org/10.1016/j.jshs.2019.06.009>
- Kokkevi, A., Stavrou, M., Kanavou, E., & Fotiou, A. (2014). The repercussions of the economic recession in Greece on adolescents and their families. *Innocenti Working Paper No.2014-07*, UNICEF Office of Research, Florence.
- Kuh, D. J., & Cooper, C. (1992). Physical activity at 36 years: patterns and childhood predictors in a longitudinal study. *Journal of Epidemiology and Community Health*, 46(2), 114-119. <https://doi.org/10.1136/jech.46.2.114>
- Kulinna, P., & Silverman, S. (1997). Development of an instrument to measure teachers' attitudes toward teaching physical activity and fitness. *Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association* (Chicago, IL, March 24-28, 1997).
- Kulinna, P. H., & Silverman, S. (1999). The development and validation of scores on a measure of teachers' attitudes toward teaching physical activity and fitness. *Educational and Psychological Measurement*, 59, 507-517.
- Kulinna, P. H., & Silverman, S. (2000). Teachers' attitudes toward teaching physical activity and fitness. *Research quarterly for exercise and sport*, 71(1), 80-84. <https://doi.org/10.1080/02701367.2000.10608884>
- McAuley, E., Duncan, T., & Tammien, V. (1989). Psychometric properties of the Intrinsic Motivation Inventory in a competitive sport setting: a confirmatory factor analysis. *Research Quarterly in Exercise and Sport*, 60(1), 48-58. <https://doi.org/10.1080/02701367.1989.10607413>
- Morgan, P. J., & Hansen, V. (2008). Classroom teachers' perceptions of the impact of barriers to teaching physical education on the quality of physical education programs. *Research quarterly for exercise and sport*, 79(4), 506-516. <https://doi.org/10.1080/02701367.2008.10599517>
- Neil-Sztramko, S. E., Caldwell, H., & Dobbins, M. (2021). School-based physical activity programs for promoting physical activity and fitness in children and adolescents aged 6 to 18. *The Cochrane database of systematic reviews*, 9(9), CD007651. <https://doi.org/10.1002/14651858.CD007651.pub3>
- Papaioannou, A., Karastogiannidou, C., & Theodorakis, Y. (2004). Sport involvement, sport violence and health behaviours of Greek adolescents. *European Journal of Public Health*, 14(2), 168-172. <https://doi.org/10.1093/eurpub/14.2.168>
- Prochaska, J. J., Sallis, J. F., & Long, B. (2001). A physical activity screening measure for use with adolescents in primary care. *Archives of Pediatric and Adolescent Medicine*, 155(5), 554-559. <https://doi.org/10.1001/arch-pedi.155.5.554>
- Richards, K. A. R., & Levesque-Bristol, C. (2014). Student learning and motivation in physical education: Column editor: Roger Jackson. *Strategies*, 27(2), 43-46. <https://doi.org/10.1080/08924562.2014.879431>
- Ryan, R. M., & Frederick, C. (1997). On energy, personality, and health: Subjective vitality as a dynamic reflection of well-being. *Journal of Personality*, 65(3), 529-565. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.1997.tb00326.x>
- Shephard, R., & Trudeau, F. (2000). The legacy of Physical Education: Influences on adult lifestyle. *Human Kinetics Journals*, 12(1), 34-50. <https://doi.org/10.1123/pes.12.1.34>

- Strong, W. B., Malina, R. M., Blimkie, C. J., Daniels, S. R., Dishman, R. K., Gutin, B., Hergenroeder, A. C., Must, A., Nixon, P. A., Pivarnik, J. M., Rowland, T., Trost, S., & Trudeau, F. (2005). Evidence based physical activity for school-age youth. *The Journal of Pediatrics*, 146(6), 732-737. <https://doi.org/10.1016/j.jpeds.2005.01.055>
- Theodorakis, Y. (1994). Planned behavior, attitude strength, role identity and the prediction of exercise behavior. *The Sport Psychologist*, 8(2), 149-165.
- Theodorakis, Y., Natsis, P., Papaioannou, A., & Goudas, M. (2003). Greek students' attitudes toward physical activity and health-related behavior. *Psychological Reports*, 92(1), 275-283. <https://doi.org/10.2466/pr0.2003.92.1.275>
- World Health Organization and the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (2021). *Making every school a health-promoting school: global standards and indicators for health-promoting schools and systems*. Geneva: World Health Organization and the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Licence: CC BY-NC-SA 3,0 IGO.
- Γεροδήμος, Β., & Καρατράντου, Κ. (2021). *Άσκηση για την υγεία: Πρόληψη & αποκατάσταση*. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Κυριακίδη.
- Γοροζίδης, Γ., Παπαϊωάννου, Α., & Διγγελίδης, Ν. (2012). Αυτο-αποτελεσματικότητα εκπαιδευτικών Φυσικής Αγωγής στην εφαρμογή του νέου προγράμματος σπουδών για το «Νέο Σχολείο - Σχολείο 21^{ου} Αιώνα». *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 10(2), 91-101.
- Θεοδωράκης, Γ. (2017). *Άσκηση, ψυχική υγεία και ποιότητα ζωής* (2^η έκδοση). Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Κυριακίδη
- Κιτσαράς, Γ. (1991). *Εισαγωγή στην Προσχολική Παιδαγωγική*, Αθήνα: Εκδόσεις Παπαζήση.
- Κρομμύδας, Χ., Γαλάνης, Ε., Παπαϊωάννου, Α., Τζιουμάκης, Γ., Ζουρμπάνος, Ν., Κεραμίδας, Π., & Διγγελίδης, Ν. (2016). Η σχέση του Ενδυναμωτικού και Αποδυναμωτικού κλίματος ομάδας με την ευχαρίστηση και την ποιότητα ζωής στο παιδικό ποδόσφαιρο της Ελλάδας. *Αναζητήσεις στη Φυσική Αγωγή & τον Αθλητισμό*, 14(2), 19-35.
- Λιότοιος, Κ., Κρομμύδας, Χ., Λουλές, Γ., Διγγελίδης, Ν., & Χασάνδρα, Μ. (2022). Φυσική δραστηριότητα, οικονομική κατάσταση και ψυχική υγεία μαθητών/τριών του δημοτικού σχολείου κατά τη διάρκεια της πανδημίας του ιού COVID-19. *Αθλητική Ψυχολογία*, 28, 23-49.
- Υπουργείο Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων- Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (2003). *Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών για το Νηπιαγωγείο*.
- Υπουργείο Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων - Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (2003). *Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών Φυσικής Αγωγής για το Δημοτικό Σχολείο*.